



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2019. május 6.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Gazdasági és monetáris unió – Bankunió – Hitelintézetek és bizonyos befektetési vállalkozások egységes szanálási mechanizmusa (ESZM) – Valamely jogalany fizetéseképtelensége vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válása esetén lefolytatandó szanálási eljárás – Anyavállalat és leányvállalat – Fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás állapotának az EKB általi megállapítása – 806/2014/EU rendelet – Előkészítő jogi aktusok – Keresettel nem megtámadható jogi aktusok – Elfogadhatatlanság”

A T-281/18. sz. ügyben,

az **ABLV Bank AS** (székhelye: Riga [Lettország], képviselik: O. Behrends, M. Kirchner és L. Feddern ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: G. Marafioti és E. Koupepidou, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Rodríguez Cárcamo ügyvéd)

alperes ellen

az EKB 2018. február 23-i azon határozatainak megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, amelyekben az EKB megállapította, hogy a felperes és a leányvállalata, az ABLV Bank Luxembourg SA a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.) 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás állapotában van,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, R. Barents és J. Passer (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Végzés

Előzmények

- 1 A felperes, az ABLV Bank AS Lettorszáiban székhellyel rendelkező hitelintézet, és az ABLV-csoport anyavállalata. Az ABLV Bank Luxembourg SA (a továbbiakban: ABLV Luxembourg) Luxemburgban székhellyel rendelkező hitelintézet, egyben pedig az ABLV-csoport egyik leányvállalata, amelynek a felperes az egyetlen részvényese.
- 2 A felperes „jelentős szervezetnek” minősül, e címen pedig az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) által bevezetett egységes felügyeleti mechanizmus (EFM) keretében az Európai Központi Bank (EKB) által végzett felügyelet alá tartozik.
- 3 Az EKB 2018. február 22-én közölte az Egységes Szanálási Testülettel (ESZT) a felperes és az ABLV Luxembourg fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelésének tervezetét abból a célból, hogy a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.) 18. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban konzultációt folytasson vele.
- 4 2018. február 23-án az EKB megállapította, hogy a felperest és az ABLV Luxembourgot úgy kell tekinteni, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. A felperesre és az ABLV Luxemبورgra vonatkozó értékelést ugyanezen a napon közzétették az ESZT-vel. Ezen értékelések képezik a felperes esetében az első, az ABLV Luxembourg esetében pedig a második megtámadott jogi aktust (a továbbiakban együtt: megtámadott jogi aktusok).
- 5 A felperes közvetlen és közvetett részvényesei keresetet indítottak e jogi aktusok ellen, amelyet T-283/18. szám alatt vettek nyilvántartásba.
- 6 Az ESZT 2018. február 23-án két határozatot bocsátott ki (SRB/EES/2018/09 és SRB/EES/2018/10), az elsőt a felperesre, a másodikat pedig az ABLV Luxemبورgra vonatkozóan, amelyekben jóváhagyta a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékeléseket, viszont úgy ítélte meg, hogy a felperes és az ABLV Luxembourg egyedi sajátosságait, valamint a pénzügyi és gazdasági helyzetüket figyelembe véve nem volt szükség arra, hogy velük szemben közérdekből szanálási intézkedést rendeljenek el.
- 7 Ugyanezen a napon az ESZT említett határozatait közzétette azok egyes címzettjeivel, továbbá Lettország és Luxemburg nemzeti szanálási testületeivel (NSZT), a Finanšu un kapitāla tirgus komisijával (pénz- és tőkepiaci bizottság, Lettország, a továbbiakban: PTPB) és a Commission de surveillance du secteur financier-vel (a pénzügyi ágazat felügyeleti bizottsága, Luxemburg).
- 8 2018. február 26-án a felperes részvényesei olyan eljárást indítottak, amely lehetővé tette a felperes számára a saját végelszámolásának lefolytatását, és benyújtották a PTPB-hez a végelszámolási tervének jóváhagyása iránti kérelmet.
- 9 2018. július 11-én az EKB a PTPB javaslatára olyan határozatot fogadott el, amelyben visszavonta a felperes működési engedélyét.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2018. május 3-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a megsemmisítés iránti jelen keresetet.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2018. augusztus 1-jén benyújtott iratban a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást hozott fel.
- 12 A felperes 2018. szeptember 18-án benyújtotta az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeit.
- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;
 - állapítsa meg a kereset elfogadhatóságát;
 - semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat;
 - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant;
 - a felperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

A jogkérdésről

- 15 A Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése értelmében az alperes kérheti, hogy a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlanság tárgyában. Az említett szabályzat 130. cikkének (6) bekezdése értelmében a Törvényszék úgy határozhat, hogy az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.
- 16 Mivel a jelen esetben az EKB kérte az elfogadhatatlanságról való döntést, a Törvényszék – mivel úgy ítéli meg, hogy az iratanyag alapján az ügy körülményei kellően fel vannak tárva – úgy határozott, hogy e kérelemről az eljárás folytatása nélkül határoz.
- 17 Az EKB a keresettel szemben két elfogadhatatlansági kifogást hoz fel. Az első elfogadhatatlansági kifogás keretében úgy véli, hogy a megtámadott jogi aktusok olyan előkészítő intézkedések, amelyek kötelező joghatás kifejtése nélkül mutatják be a tényállás értékelését, továbbá hogy e jogi aktusokat nem az érintett hitelintézettel, hanem az ESZT-vel közölték, valamint hogy e jogi aktusok nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, hanem annak szolgálnak alapjául, hogy az ESZT szanálási programot vagy olyan határozatot fogadjon el, amely megállapítja, hogy a közérdek nem követel meg szanálást. A felperes fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelések határozatokként minősítése téves, mivel az EKB-nek a szanálási program elfogadására kialakított jogszabályi keretben nincs semmilyen határozathozatali jogköre. A fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás értékelése szükséges feltételét képezi a szanálási program elfogadásának. Ugyanakkor a szanálási program nem szükségszerű következménye a fizetéseképtelenségnek vagy a valószínűleg fizetéseképtelenné válásnak.

- 18 Az EKB emlékeztet arra is, hogy a 806/2014 rendelet nem rendelkezik annak lehetőségéről, hogy a fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás értékelésével szemben megsemmisítés iránti keresetet indítsanak. Ezzel szemben az említett rendelet 86. cikkének (2) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy az ESZT határozatai ilyen kereset tárgyát képezhetik.
- 19 Másfelől az EKB azt állítja, hogy mivel a felperes a T-280/18. szám alatt nyilvántartásba vett megsemmisítés iránti kereset előterjesztésével megtámadta az ESZT határozatait, a fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás értékelését érintő állítólagos téves jogalkalmazásokra az ESZT határozatai ellen irányuló e keresetben lehet hivatkozni, ami megfelelő bírói jogvédelmet biztosíthat a felperesnek. E tekintetben az EKB kiemeli, hogy az ESZT kérelmeinek támogatása végett szándékában áll beavatkozni a T-280/18. szám alatt nyilvántartásba vett ügyben annak érdekében, hogy védje a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelések jogszerűségét.
- 20 A második elfogadhatatlansági kifogás keretében az EKB azt állítja, hogy a felperest nem érintik közvetlenül a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelések, mivel egyrészt ezek az értékelések közvetlenül nem gyakoroltak hatásokat a jogi helyzetére, másrészt pedig teljes szabadságot engedtek a végrehajtásukkal megbízott hatóságoknak.
- 21 A luxemburgi bíróságok előtti eljárás vonatkozásában az EKB kiemeli különösen azt, hogy a felperes ezen eljárásban előadhatta volna, hogy a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés jogellenes volt, e tekintetben pedig bírói jogvédelmet kérhetett volna, figyelemmel a nemzeti bíróságokat megillető azon lehetőségre, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljanak a Bírósághoz. A felperes mégsem terjesztett egyetlen ilyen jellegű érvet sem a tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxemburgi kerületi bíróság, Luxemburg) elé, hanem azt állította, hogy a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés e bíróság vonatkozásában nem váltott ki kötelező joghatást, mivel csupán egyszerű ténybeli értékelés volt.
- 22 Másfelől az EKB úgy véli, hogy az eljáráshoz fűződő azon érdek, amelyet a felperes a keresete keretében előadott, bizonyítja, hogy a kereset megalapozatlan.
- 23 Az EKB első elfogadhatatlansági kifogására adott válaszként a felperes számos érvet előad annak alátámasztása érdekében, hogy a megtámadott aktusok módosították a jogi helyzetét. Először is, e jogi aktusok a rendeleti előírások megszegésére vonatkozó olyan hivatalos megállapításoknak minősülnek, amelyeknek bírósági felülvizsgálat alá kell tartozniuk. Másodszor, a megtámadott jogi aktusok az egyes bankokra vonatkozó kedvezőtlen tartalmú olyan hivatalos értékeléseknek minősülnek, amelyeknek bírósági felülvizsgálat alá kell tartozniuk. Harmadszor, a megtámadott jogi aktusok olyan szanálási intézkedéseknek teszik ki a bankokat, amelyeket egyébként nem lehetne elfogadni. Ezen értékeléseknek az ESZT-vel szembeni kötelező jellege – amelyet az EKB a felperes szerint elismerni látszik – azt jelenti, hogy az egyes bankok nem kerülhetik el a szanálási intézkedések velük szemben történő elfogadását azon az alapon, hogy az érintett bank nincs fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás állapotában, még akkor sem, ha az ESZT egyetért ezzel az állásponttal. Negyedszer, a megtámadott jogi aktusok az ESZT-re történő nagymértékű felelősségát ruházást eredményeztek, ami módosította az érintett hitelintézet jogi helyzetét. Ötödször, a megtámadott jogi aktusok a bankok jogállásának olyan módosítását eredményezték, amelynek bírósági felülvizsgálat alá kell tartoznia. Végül hatodszor, a megtámadott jogi aktusok a nyilvánosságra hozataluknál fogva a bankok tényleges bezárásához vezettek, következésképpen pedig sértették az egyes bankok és a részvényeseik jogait.
- 24 A felperes ezenkívül azt állítja, hogy a fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás megállapítása funkcionálisan egyenértékű a működési engedély visszavonásával, vagyis annak is bírósági felülvizsgálat alá kell tartoznia.

- 25 Másfelől a felperes azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusok nyilvánosan bejelentett nyilatkozatként történő megszövegezése nem felel meg az EKB azon állításának, amely szerint a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés csupán ténybeli elemek egyszerű közlése volt, mivel ezt az értékelést nyilvánosan akként jelentették be, mint amely rendkívül technikai és jogi jellegű.
- 26 A felperes úgy véli, hogy a megtámadott jogi aktusok kötelező erővel rendelkeznek, és végleges mérlegeléseknek minősülnek. Ezen álláspont alátámasztása érdekében hivatkozik többek között azon kivonatra, amelyet a megtámadott jogi aktusokból az EKB internetes oldalán tettek közzé, és amely szerint „[a] fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás mérlegelését követően az EKB megfelelően tájékoztatta az Egységes Szanálási Testületet (ESZT), amely megállapította, hogy nincs szükség semmilyen szanálási intézkedésre, mivel azt e bankok vonatkozásában a közérdek nem indokolja”, és „[k]övetkezésképpen e bankok végelszámolására Lettország, illetve Luxemburg jogszabályainak megfelelően kerül majd sor”. E nyilatkozatokkal az EKB véglegesen rendezte a valószínűleg fizetéseképtelenné válás vagy fizetéseképtelenség kérdését.
- 27 A felperes szerint az, ha a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés bírósági felülvizsgálata kizárólag az ESZT határozatai keretében lenne megengedett, ellentétes lenne a hatékony jogorvoslathoz való joggal, különösen abban az esetben, ha az EKB általi értékelést nem követi az ESZT által hozott határozat. Ezenkívül az Európai Unió minden egyes intézményének felelősséggel kell tartoznia a jogi aktusaiért.
- 28 Az EKB által felhozott második elfogadhatatlansági kifogást illetően a felperes úgy véli, hogy az téves előfeltevésen alapul.
- 29 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján kizárólag az olyan kötelező joghatásokat kiváltó aktusokat támadhatja meg, amelyek képesek érinteni a felperes érdekeit, annak jogi helyzetét jelentős mértékben módosítva (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; 2003. április 30-i Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke kontra Bizottság végzés, T-167/01, EU:T:2003:121, 46. pont; 2006. január 31-i Schneider Electric kontra Bizottság végzés, T-48/03, EU:T:2006:34, 44. pont).
- 30 Olyan jogi aktusok esetén, amelyek kidolgozása egy belső eljárás több szakaszában történik, főszabály szerint csak azon intézkedések minősülnek megtámadható jogi aktusoknak, amelyek ezen eljárás végén véglegesen rögzítik az intézmény álláspontját; nem tartoznak e körbe azon közbenső intézkedések, amelyek a végleges határozat előkészítésére irányulnak (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 10. pont; 1995. június 27-i Guérin automobiles kontra Bizottság ítélet, T-186/94, EU:T:1995:114, 39. pont), és amelyek jogellenességére a végleges határozattal szemben indított kereset keretében lehet eredményesen hivatkozni (2006. január 31-i Schneider Electric kontra Bizottság végzés, T-48/03, EU:T:2006:34, 45. pont).
- 31 Más a helyzet akkor, ha az előkészítő eljárás során hozott jogi aktusok vagy határozatok önmagukban is végpontját jelentenék egy, az intézményt érdemi döntésre feljogosító eljárástól különböző eljárásnak (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 11. pont; 2004. június 9-i Camós Grau kontra Bizottság végzés, T-96/03, EU:T:2004:172, 30. pont).
- 32 Másfelől egy közbenső jogi aktus nem támadható meg keresettel, ha bizonyított, hogy az e jogi aktushoz kapcsolódó jogellenességre hivatkozni lehet azon végleges határozat elleni kereset alátámasztása érdekében, amelynek előkészítő aktusát képezi. E körülmények között az eljárást befejező határozattal szemben előterjesztett kereset megfelelő szintű bírói jogvédelmet biztosít (2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P,

EU:C:2011:656, 53. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 12. pont; 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet, 53/85, EU:C:1986:256, 19. pont).

- 33 A jelen esetben a jogi aktusok lényegi tartalmából kiindulva meg kell vizsgálni, hogy e megtámadott jogi aktusok – mint azt az EKB állítja – az ESZT-hez intézett olyan közléseknek minősülnek-e, amelyek alapját képezik annak, hogy az ESZT szanálási programot vagy olyan határozatot fogadjon el, amelyben megállapítja, hogy a közérdek nem követel meg szanálást, viszont amelyek önmagukban nem módosítják a felperes jogi helyzetét.
- 34 A megtámadott jogi aktusok a fizetésképtelenségre vagy valószínűleg fizetésképtelenné válásra vonatkozóan az EKB által kibocsátott értékelést tartalmazzák. A szanálási program elfogadására vonatkozóan kialakított jogszabályi keretben az EKB-nek nincs semmilyen határozathozatali jogköre. A 806/2014 rendelet (26) preambulumbekkezdése értelmében ugyanis, jóllehet az EKB-nek és az ESZT-nek fel kell tudnia mérni, hogy valamely hitelintézet fizetésképtelen helyzetben van-e vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik-e, kizárólag az ESZT jogosult arra, hogy mérlegelje a szanáláshoz megkövetelt feltételeket, amennyiben pedig úgy ítéli meg, hogy az összes feltétel teljesül, szanálási programot fogadjon el. Ezenkívül a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből kifejezetten az következik, hogy az ESZT-nek kell megítélnie, hogy az e rendelkezésben meghatározott három feltétel teljesül-e. Az EKB kétségtől hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az első, vagyis a fizetésképtelenségre vagy valószínűleg fizetésképtelenné válásra vonatkozó feltétellel kapcsolatban értékelést közöljön, viszont pontosan az a lényeg, hogy csupán értékelésről van szó, amely semmilyen módon nem köti az ESZT-t.
- 35 Nem vitatott, hogy a felperes és az ABLV Luxembourg fizetésképtelenségére vagy valószínűleg fizetésképtelenné válására vonatkozó értékeléseket az EKB az ESZT-vel folytatott konzultációt követően alakította ki.
- 36 Ezért a megtámadott jogi aktusokat előkészítő intézkedéseknek kell tekinteni abban az eljárásban, amely arra irányul, hogy lehetővé tegye az ESZT számára, hogy a szóban forgó hitelintézetek szanálása tárgyában határozatot hozzon, vagyis nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát.
- 37 Másfelől meg kell állapítani, hogy a felperes az ESZT által azt követően elfogadott határozatok ellen is keresetet indított, hogy az EKB a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján közölte a megtámadott jogi aktusokat, amely keresetet T-280/18. szám alatt vették nyilvántartásba.
- 38 Ezért a felperes állításával ellentétben a megtámadott jogi aktusok nem minősülnek az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktusoknak.
- 39 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes által előterjesztett érvek.
- 40 Először is, a felperes állításával ellentétben a megtámadott jogi aktusok semmiképpen nem minősülnek hivatalos határozatnak azzal kapcsolatban, hogy a felperes vagy a leányvállalata megszegte-e a rendeleti előírásokat, hanem az EKB által a fizetésképtelenségre vagy valószínűleg fizetésképtelenné válásra vonatkozóan kiadott értékeléseket képeznek.
- 41 Másodszor, a fenti 37. pontban említett körülményekre tekintettel hatástalan az az érv, amely szerint egy kedvezőtlen tartalmú hivatalos értékelésnek bírósági felülvizsgálat alá kell tartoznia.
- 42 Harmadszor, téves az az elgondolás, hogy a megtámadott jogi aktusok olyan szanálási intézkedéseknek teszik ki a bankokat, amelyeket egyébként nem lehetne elfogadni. Az ilyen intézkedések elfogadásával kapcsolatos határozat meghozatala ugyanis teljes egészében az ESZT hatáskörébe tartozik, mint azt a fenti 34. pont is felidézte.

- 43 Negyedszer, egyáltalán nem releváns az az érv, amely szerint a megtámadott jogi aktusok az ESZT-re történő nagymértékű felelősségátruházást eredményeztek.
- 44 Ötödször, ami a bankok jogállásának a megtámadott jogi aktusokkal történő módosítása feletti bírósági felülvizsgálat lehetővé tételének állítólagos szükségességét illeti, ki kell emelni egyrészt, hogy a megtámadott jogi aktusok nem módosították a bankok jogállását, másrészt pedig, hogy ez az érv a fenti 37. pontban említett körülményekre tekintettel mindenképp hatástalan.
- 45 Végül a felperes hatodik érvére adott válaszként elegendő megállapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok nem képezték közzététel tárgyát, hanem az EKB két olyan közleményt tett közzé, amelyek semmilyen módon nem minősülnek a megtámadott jogi aktusoknak. Ezért ez az érv hatástalan.
- 46 Ami a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés és a működési engedély visszavonása közötti, a felperes által hivatkozott állítólagos funkcionális egyenértékűséget illeti, meg kell jegyezni, hogy jóllehet igaz, hogy az ilyen értékelés alapulhat azon tény mérlegelésén, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a továbbiakban már nem teljesülnek a működési engedély fenntartásának feltételei, e két jogi aktus semmiképpen nem egyenértékű egymással. E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a működési engedély visszavonásának a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítés: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 18. cikkében felsorolt feltételei nyilvánvalóan eltérnek a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó értékelés alapjául szolgáló, a 806/2014 rendelet 18. cikkének (4) bekezdésében kifejtett megfontolásoktól.
- 47 Az EKB internetes oldalán közzétett változat és a megtámadott jogi aktusok megszövegezése közötti állítólagos különbséget illetően emlékeztetni kell arra, hogy annak eldöntéséhez, hogy valamely jogi aktus határozatnak minősül-e, azt kell megvizsgálni, hogy figyelemmel e jogi aktus lényegi tartalmára és az e jogi aktust elfogadó intézmény szándékára, az előzetes vizsgálati szakasz végén ez az intézmény a vizsgált aktussal véglegesen rögzítette-e a kifogásolt intézkedésre vonatkozó álláspontját (lásd analógia útján: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 46. pont). A jelen ügyben a fenti 32–36. pontban kifejtett indokok alapján a megtámadott jogi aktusok lényegi tartalmából az következik, hogy semmiképpen sem határozatokról, hanem előkészítő intézkedésekről van szó.
- 48 Egyébként maga a felperes is elismerte azt a megállapítást, hogy a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó ezen értékelések csupán olyan egyszerű ténybeli értékelésnek minősülnek, amely nem vált ki joghatásokat. A tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság) 2018. március 9-i ítéletében ugyanis kifejezetten szerepel, hogy „a felek egyetértenek abban, hogy az EKB és az ESZT által a Rendelet keretében kifejtett értékelések és megállapítások nem kötelezőek a jelen kérelem tárgyában eljáró bíróságra”.
- 49 A fenti körülmények összessége alapján meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok olyan előkészítő aktusok, amelyek nem módosítják a felperes jogi helyzetét. E jogi aktusok ugyanis a felperes és a leányvállalata fizetéseképtelenségének vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásának kérdésével kapcsolatban az EKB által lefolytatott olyan ténybeli értékelést tartalmazznak, amely semmilyen módon nem kötelező, hanem alapját képezi annak, hogy az ESZT szanálási programot vagy olyan határozatot fogadjon el, amely megállapítja, hogy a közérdek nem követel meg szanálást.
- 50 Az eddigiek összességére tekintettel a keresetet teljes egészében mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az EKB által felhozott második elfogadhatatlansági kifogást.

A költségekről

- 51 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az EKB kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasítja.
- 2) A Törvényszék az ABLV Bank AS-t kötelezi saját költségei, valamint az Európai Központi Bank (EKB) részéről felmerült költségek viselésére.

Luxembourg, 2019. május 6.

E. Coulon
hivatalvezető

A. M. Collins
elnök